

модел на съвременното българско семейство. Така за него са изразили предпочитание 17.2% от лицата с висше, 18.5% от лицата с по-средно и 22.0% от лицата с полувисше и средно образование. Еднакъв дял и от трите образователни категории лица (съответно 3.3, 3.2 и 3.4%) са изразили становище, че съвременното българско семейство е най-добре да няма нито едно дете.

Репродуктивните идеали на населението, живеещо в различните типове населени места, също са слабо изразени. Интерес представлява обаче фактът, че живеещите в селата и в столицата са с почти идентични нагласи. Също с почти идентични нагласи са живеещите в областните и другите градове. Различията, макар и не много силно изразени, се наблюдават именно между тези две групи. Така привърженици на едногодетния модел са 19.2% от живеещите в столицата и 17.8% от живеещите в селата. Сред живеещите в областните градове те са 22.0% и сред живеещите в другите градове - 20.2%. Многодетният модел на семейството е социална норма на 16.8% от столичани и на 16.1% от живеещите в селата. В областните и другите градове те са по-малко - съответно 12.7 и 13.9%. Най-застъпената сред нашето население социална норма - двудетният модел - в различните типове населени места е посочен от приблизително еднакъв относителен дял лица (малко над 60%).

По-значителни различия в репродуктивните идеали се наблюдават в зависимост от етническата принадлежност. Българите са преобладаващото население у нас, поради което техните репродуктивни нагласи естествено са много близки до средните за страната - 63.0% са изразили предпочитание към двудетния модел семейство, една пета (20.8%) са за едно дете, а за три или повече деца са 12.8%. Турците са с много близки до българите репродуктивни нагласи. Все пак те малко по-рядко са изразили предпочитание към едногодетния модел и малко по-често - към многодетния (съответно 19.9 и 15.9%). Ромското население по-рядко отколкото българите и турците изразява предпочитание към двудетния и особено към едногодетния модел семейство (съответно 54.05 и 11.5%) и значително по-често - към семейство с три или повече деца (32.6%). Съвкупността на останалите етнически групи, обединени в групата "други", е близка, почти еднаква по отношение на репродуктивните си нагласи със съвкупността на българите и турците. Все пак при тях дялът на привържениците на многодетния модел на семейство като репродуктивен идеал е малко по-висок отколкото сред българското и турското население и се нарежда веднага след този на ромите.

Личните нагласи за броя на децата в семейството слабо се различават от този "абстрактен модел". Това се вижда от разпределението на анкетираните според отговорите им на въпроса "Колко деца желаете общо да имате през живота си?" - 60.7% желаят да имат две деца, 15.3% желаят едно дете и 16.3% - три или повече деца. Не желаят да имат деца 1.8%.